

ВАЦЛАВ ХОВАНЕЦЬ 28 IX 1887 – 11 III 1985

Однією з найбільш відомих постатей Станиславова міжвоєнного періоду був Вацлав Хованець, якого називали свого часу главою граду Потоцьких. Він народився у цьому місті 28 вересня 1887 року і з відзнакою закінчив тут найстарішу на Покутті гімназію у 1905 році. Також він вивчав юриспруденцію у Львові та економіку у Відні, але смерть його батька Станіслава у 1910 році не дала закінчити навчання. Він допомагає управляти маєтком овдовілій матері Сабіні з роду Данкевичів, а також виховувати трьох молодших братів. Родина Хованців була найбагатшою в Станиславові, володіла комплексом кам'яниць у центрі міста, в тому числі власною блоковою електростанцією і друкарнею

Вацлав багато часу віддавав праці в сімейній друкарні і літографії, які носили ім'я і прізвище Станіслав Хованець, де зокрема займався доставкою поліграфічної продукції для Польських державних залізниць. Багаторічний досвід в галузі фінансів та економіки сприяли тому, що в 1924 році Хованець став бургомістром, а пізніше – аж до середини 30-х років – президентом міста Станиславова.

Першим його великим успіхом було завершення довготривалого процесу приєднання приміських гмін до Станиславова, що формально сталося в 1925 році. Тоді чисельність мешканців зросла з 30 до 53 тисяч, а територія міста виросла з 415,8 га до 2227,5 га.

Новий керівник, хоч і не мав практичного досвіду самоврядування, з великим розмахом розбудовував місто. За одинадцять років його управління магістрат вдався до багатьох змін, що вплинули на щоденне життя його мешканців. Одними з найбільших тоді інвестицій можна вважати першу в історії Станиславова міську електростанцію, розбудову каналізаційної мережі, асфальтування центру міста і перебудову ратуші. На будівельному ринку з'явилося кількост нових помешкань, споруджено нове приміщення школи для району Княгинин Колонія і ясла для немовлят, також магістрат фінансово підтримав перебудову театру і реставрацію вірменської церкви. За час свого правління Хованець також обіймав посаду посла Речі Посполитої III каденції (1930-1935). У своїй щоденній роботі на посаді президента міста не зважав на національність людини – важили тільки його індивідуальні риси.

У 1935 році Хованець відмовився від виконання функцій президента міста і перебрався до Львова, де зайняв посаду головного директора Іпотечного Банку. Через кілька років було відзначено його вклад у розвиток Станиславова. У 1938 році президент РП Ігнацій Мосціцький „за заслуги у галузі самоврядування” відзначив Вацлава Хованця Золотим Хрестом за Заслуги.

Початок війни і захоплення влади на східних землях тодішньої II Речі Посполитої загрожувало в перспективі арештом і вивезенням всієї сім'ї. Хованець це добре розумів. У 1940 році він вирішує перебратися до Кракова з дружиною і двома дітьми. Там він поселився в самому центрі міста по вул. Братській, 1. Йому вдалося обставити помешкання переважно меблями, які прикрашали кімнати їхньої кам'яниці в Станиславові. Переселившись до Кракова, Хованець до 1949 року продовжує працювати директором Іпотечного Банку у Кракові. Після того він вийшов на пенсію. Також працював експертним свідком у Воєводському суді. Іноді зустрічався з колишніми мешканцями Станиславова, часто його навідував архієпископ Євгеніуш Базяк. Помер Хованець у віці 98 років 11 березня 1985 року. Його поховали на Раковицькому цвинтарі у Кракові.

Опрацював: Ярослав Краснодембський

Переклад з польської: Володимир Гарматюк